

Sygn. akt: I C 294/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2021r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
-----------------	---------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 lipca 2021 r. w K.

na podstawie art. 15 zzs² ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. : Dz. U. z 2020r., poz. 1842 z późn. zm.)

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. powództwo oddala w całości;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 917,00 (dziewięćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

III. zwraca powodowi kwotę 223,24 (dwieście dwadzieścia trzy i 24/100) złote niewykorzystanej zaliczki.

Sygn. akt I C 294/20 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 2.617,88 zł. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podniósł, że w dniu 19.08.2019 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód A. o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca szkody objęty był ochroną ubezpieczeniową w pozwanym zakładzie ubezpieczeń, dlatego też właściciel pojazdu dokonał zgłoszenia szkody bezpośrednio do niego. W wyniku postępowania likwidacyjnego (...) S.A. uznał swoją odpowiedzialność za powstałą szkodę oraz wypłacił kwotę 2.125,89 zł (k. 5). W wyniku umowy cesji powód nabył wierzytelność przysługującą zbywcy wobec pozwanego zakładu ubezpieczeń w związku z przedmiotową szkodą komunikacyjną. Tym samym (...) S.A. z siedzibą we W. uzyskał legitymację czynną do występowania w sprawie po stronie powodowej.

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Zakwestionował roszczenie co do zasady jak i co do wysokości. Podniósł zarzut braku legitymacji czynnej powoda, wskazując, że umowy cesji, na które powołuje się powód, nie zawierają causy – podstawy prawnej rozporządzenia, co czyni je nieważnymi. Odnośnie wysokości

dochodzonego roszczenia pozwany wskazał, że odszkodowanie wypłacone poszkodowanemu zostało wyliczone w oparciu o kalkulację sporządzoną przez pozwanego, a poszkodowany nie udokumentował poniesienia kosztów naprawy, a w szczególności tego, że przewyższyły one wypłaconą kwotę odszkodowania. Nie zdecydował się również na naprawę w jednym z warsztatów zrzeszonych w sieci naprawczej (...). Pozwany zakwestionował również obowiązek zwrotu powodowi kosztów zleconej przez niego kalkulacji, albowiem wydatek ten stanowi element kosztów stałych prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19.08.2019 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki A. o numerze rejestracyjnym (...), będący własnością S. K.. Sprawcą szkody był kierowca posiadający ubezpieczenie OC u pozwanego.

(bezsporne)

W wyniku zgłoszenia przez poszkodowanego szkody (...) S.A. wykonało kalkulację szkody i wypłaciło poszkodowanemu S. K. odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu w łącznej wysokości 2 677,04 zł.

(dowód: polecenia wypłaty z dnia 26.08.2019r. i 03.09.2019r. – akta szkody – płyta CD k. 60 akt)

S. K. dokonał we własnym zakresie wymiany lampy tylnej prawej, nie dokonując naprawy pozostałych uszkodzeń. Następnie w grudniu 2019r. zbył w takim stanie pojazd za kwotę 13.000 zł.

(dowód: zeznania S. K. - k. 73, akta szkody – płyta CD – pismo z dnia 26.08.2019 r. - k. 60)

Umową cesji z dnia 06.09.2019 r. poszkodowany przelał na rzecz (...) Sp. z o.o. Sp. K. wierzytelności, jakie przysługiwały mu względem pozwanego w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 19.08.2019 r. Umową przelewu wierzytelności z dnia 28.01.2020 r. (...) Sp. z o.o. Sp. K. zbył na rzecz (...) Sp. z o.o. wierzytelności związane z w/w zdarzeniem z tytułu poniesienia kosztów naprawy pojazdu oraz powstania szkody całkowitej. Następnie umową przelewu wierzytelności z dnia 27.11.2019 r. (...) Sp. z o.o. nabytą wierzytelność przelało na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą we W..

(dowód: umowy - k. 15-16, 18-20, 33-34)

Powód zlecił wykonanie kosztorysu naprawy firmie Biuro (...) sp. z o.o., w którym wskazano, że koszt naprawy wyniesie 3.485,80 zł. Za wykonanie ekspertyzy powód zapłacił wynagrodzenie w wysokości 492,00 zł.

(dowód: ekspertyza - k. 36-40, faktura Vat - k. 41)

Pismem z dnia 18.02.2020 r. powód wezwał pozwanego do ponownej analizy jego stanowiska, co do wysokości odszkodowania za szkodę powstałą w dniu 19.08.2019 r. i dopłatę należnego odszkodowania w wysokości 2.125,89 zł oraz zwrot kosztów kalkulacji w kwocie 492,00 zł.

(dowód: wezwanie - k. 13)

Koszt całkowitego przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody przy użyciu nowych części oryginalnych wynosi 3 779,36 zł, z czego koszt zakupu oryginalnej lampy 584,55 zł a jej wymiany 250,00 zł. Natomiast koszt całkowitej naprawy uszkodzeń przy użyciu dostępnych zamienników 3 461,99 zł, z czego koszt zakupu lampy 261,00 zł a jej wymiany 250,00 zł

(dowód: opinia biegłego sądowego M. P. – k. 78-95)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne.

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie przedłożonych przez powoda i pozwanego dokumentów, w tym akt szkody oraz zeznań świadka S. K., albowiem prawdziwość dokumentów oraz zeznania świadka nie były kwestionowane przez strony, nie budziły też wątpliwości Sądu. Bezsporne pomiędzy stronami były również okoliczności zaistnienia szkody, odpowiedzialność pozwanego za szkodę oraz zakres uszkodzeń. Sporna pomiędzy stronami była wysokość szkody, jaka powstała w związku z uszkodzeniem pojazdu marki A. o nr rej (...).

Nie była także kwestionowana przez strony opinia biegłego sadowego M. P. (k. 78-95). Mając ponadto na uwadze, iż została ona wykonana przez biegłego odpowiedniej specjalności, z poszanowaniem zasad wiedzy fachowej oraz braku usterek natury logicznej, Sąd podzielił wnioski opinii.

Zgodnie z treścią art. 363 § 2 k.c. poszkodowany może wybrać, czy naprawienie szkody ma nastąpić przez przywrócenie do stanu poprzedniego, czy przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Poszkodowany może te roszczenia kierować bezpośrednio do ubezpieczyciela, który odpowiada w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Z przepisów kodeksu cywilnego oraz ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wynika, że naprawienie szkody przez ubezpieczyciela może polegać tylko na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej, nawet więc gdy poszkodowany wybiera naprawienie szkody przez przywrócenie do stanu poprzedniego, to świadczenie zakładu ubezpieczeń sprowadza się do wypłaty sumy pieniężnej. Skoro ma ona jednak pełnić taką samą funkcję jak przywrócenie do stanu poprzedniego, to wysokość tego odszkodowania powinna pokryć wszystkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki niezbędne do przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu (vide - uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r. III CZP 80/11).

Z treści art. 361 §1 k.c. wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody. Oznacza to, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan naruszony zdarzeniem powodującym szkodę. Cel ten zostaje zrealizowany przez naprawienie szkody. Wysokość odszkodowania powinna ściśle odpowiadać rozmiarom wyrządzonej szkody, nie doprowadzając jednocześnie do wzbogacenia poszkodowanego, gdyż odszkodowanie należy się w granicach normalnego związku przyczynowego. Natomiast z brzmienia art. 361 § 2 k.c. wynika, że naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone. Ustalenie istnienia i wielkości szkody dokonuje się za pomocą metody dyferencyjnej (różnicowej), która nakazuje przyjąć za szkodę różnicę między rzeczywistym stanem dóbr poszkodowanego z chwili dokonywania ustaleń a stanem hipotetycznym, jaki istniałby, gdyby do zdarzenia sprawczego nie doszło (tak np.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 16 marca 2018 r. I ACa 652/17, opubl. LEX nr 2506486). Z kolei Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 9 marca 2021 r. w sprawie o sygn. akt I NSNc 90/20 wskazał, że „odszkodowanie ustala się z jednej strony respektując zasadę pełnego odszkodowania, a z drugiej strony - nie przekraczając wysokości faktycznie doznanej przez poszkodowanego szkody, tak, aby nie dopuścić do jego nieuzasadnionego wzbogacenia. Przez szkodę należy rozumieć powstałą wbrew woli poszkodowanego różnicę między obecnym jego stanem majątkowym a tym stanem, jaki zaistniałby, gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Szkodą - zgodnie z art. 361 § 2 k.c. - może polegać albo na stracie, którą poniósł poszkodowany, albo na pozbawieniu go korzyści, które mógłby uzyskać, gdyby mu szkody nie wyrządzone. Ustalenie jej wysokości następuje poprzez porównanie dwóch wartości, a mianowicie stanu majątku poszkodowanego istniejącego po zdarzeniu, z którego szkoda wynikła, z hipotetycznym stanem majątku poszkodowanego, który istniałby, gdyby owo zdarzenie nie nastąpiło (tzw. metoda dyferencyjna)”. Stanowisko to sąd orzekający podziela w całości.

Bezspornym było w sprawie, że pozwany zakład przyjął swoją odpowiedzialność za zaistniałą szkodę i wypłacił poszkodowanemu ustalone przez siebie odszkodowanie. Jednakże odpowiedzialność ubezpieczyciela nie może wykraczać poza normalne następstwa zdarzenia powodującego szkodę. Z okoliczności sprawy wynika, że poszkodowany naprawił pojazd jedynie częściowo, dokonując wymiany uszkodzonej lampy tylnej, odstępując od dokonywania naprawy w pozostałym zakresie. W takim stanie zbył pojazd, dokonując korekty jego ceny z uwagi na uszkodzenia dokonane wskutek zdarzenia z dnia 19.08.2019r. W tych okolicznościach za wartość szkody doznanej przez powoda nie może być uznany hipotetyczny koszt naprawy uszkodzeń pojazdu w całości, a jedynie koszt naprawy w części w jakiej dokonał go poszkodowany, natomiast pozostałą częścią szkody jest utrata korzyści, które

poszkodowany utracił, gdyby zbył pojazd w stanie nie uszkodzonym (analogicznie SN w uzasadnieniu wyroku w sprawie I NSNc 90/20). Z niekwestionowanych w tym zakresie zeznań poszkodowanego (k. 73) wynika, że uzyskana za pojazd cena wyniosła 13 000,00 zł, natomiast, gdyby sprzedawał pojazd w stanie nie uszkodzonym, żądałby kwoty 14 500,00 zł. Z powyższego wynika, że wartość szkody w zakresie utraconych przez powoda korzyści wskutek uszkodzenia pojazdu nie przekraczała kwoty 1500,00 zł. Trzeba mieć przy tym na uwadze, iż kwota 14 500,00 zł stanowiłaby jedynie ofertę powoda bez pewności jej uzyskania. Natomiast wartość szkody z tytułu dokonanej naprawy równała się kosztowi wymiany uszkodzonej lampy. Należy w sprawie mieć także na uwadze, iż powołane powyżej zeznania poszkodowanego stanowiły jedyny dowód w sprawie w zakresie wartości pojazdu w stanie uszkodzonym (po niepełnej naprawie) w chwili jego sprzedaży, jak też wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym. W tym zakresie nie zostały zaoferowane przez stronę powodową żadne inne dowody. Z kolei koszt lampy oryginalnej, zgodnie z niekwestionowaną w sprawie opinią biegłego(k. 91), wynosi 584,55 zł, a jej wymiany 250,00 zł (którego to kosztu poszkodowany zresztą nie poniósł.

Z powyższego wynika zatem, że wartość szkody poniesionej przez poszkodowanego nie przekraczała kwoty 2 334,55 zł, w związku z czym wypłacone przez pozwanego odszkodowanie pokryło ją w całości.

Mając na uwadze przedłożone przez powoda umowy cesji, w szczególności z dnia 12.02.2020r., należy wskazać, iż zgodnie z nimi powód nabył jedynie wierzytelność w zakresie poniesionych przez poszkodowanego kosztów naprawy pojazdu. Było poza sporem, iż w sprawie nie zaistniała tzw. szkoda całkowita. Stosownie do niekwestionowanych zeznań poszkodowanego (zeznania S. K. - k. 73) na poniesione przez niego koszty naprawy składał się koszt zakupu lampy, który zgodnie z opinią biegłego wyniósł 584,55 zł przy zastosowaniu lampy oryginalnej. Doliczając koszt wymiany ustalony przez biegłego na kwotę 250,00 zł (który nie został poniesiony przez poszkodowanego) łącznie daje to kwotę 834,55 zł. Jak już wskazano, mając na uwadze wartość wypłaconego przez pozwanego odszkodowania poszkodowanemu, należy przyjąć, iż szkoda w tej części została w całości pokryta, wskutek czego roszczenie wygasło z dniem 03.09.2019r. Z kolei dalsze koszty naprawy nie zostały przez poszkodowanego poniesione i należy uznać, że roszczenie w tym zakresie wygasło najpóźniej z datą sprzedaży pojazdu. W zakresie dochodzenia ewentualnego roszczenia w zakresie utraconych korzyści powodowi nie przysługuje legitymacja czynna, gdyż tego roszczenia nie obejmowała umowa cesji z dnia 12.02.2020r. (k. 15-16).

Jednocześnie, zważywszy wskazaną powyżej wartość szkody poniesionej przez poszkodowanego i wartość wypłaconego przez pozwanego odszkodowania, należy dojść do wniosku, że roszczenie z tytułu szkody z dnia 19.08.2019r. zostało w całości zaspokojone w rozumieniu art. 361§1 i 2 k.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo w całości jako niezasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 §1 i 3 k.p.c. Natomiast o kosztach sądowych na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 755 z późn. zm.).